АНТИКОР – національний антикорупційний портал
МОВА ЯЗЫК LANG
Харків: 8°C
П'ятниця, 21 серпня 2026 р., 18:38

АНТИКОР

Топ-теми:
- Арешт Єрмака
- Корупційна мафія Міндіча в Енергоатомі
- Напад Росії на Україну

Пошук...

НОВИНИ | КОНФЛІКТИ | ПОЗИЦІЯ | ДУМКА | ПОДІЇ | ВІЙНА | ВІДЕО | БЛОГИ

Головна › Статті › Позиція › Коментарі › Юрій Бутусов: «Клітки на Майдані свідчать про великий переляк влади та погане розуміння ситуації в суспільстві»

Юрій Бутусов: «Клітки на Майдані свідчать про великий переляк влади та погане розуміння ситуації в суспільстві»

Читать на русском
Додати як бажане джерело в Google

Юрій Бутусов: «Клітки на Майдані свідчать про великий переляк влади та погане розуміння ситуації в суспільстві»

Ця наша розмова з Юрієм Бутусовим відбулася у вівторок пізно ввечері – акурат напередодні масштабної протестної акції, анонсованої правими силами на середу.

Від акції влада – про це писати вже доводилося – очікувала хіба що не спроби державного перевороту. Причому не факт, що сам переворот готувався, але влада до нього – так. Чому подібне має місце в третю річницю Майдану? Чи перспективне об'єднання правих? Як змінилися політичні уподобання українців, під впливом яких факторів? Як в подальшому це відобразиться на суспільно-політичному житті. Чи дійсно влада «страшно далека від народу», як видається?

Всі ці важливі питання потребують обговорення. Але не поверхового коментування, а глибокого, вдумливого аналізу. На який, в принципі, здатен небагато хто. Тож ми довго думали, кому всі ці питання скерувати. Відповідь була очевидною: Юрію Бутусову. Коли Анатолій Матіос якось назвав головного редактора видання «Цензор. net », відомого громадського діяча «втіленням суспільного експертного середовища», в дефініції він не помилився. Нинішня бесіда - чергове тому підтвердження.

«Вулична політика - це політика прямої дії, масових акцій»

22 лютого у Києві запланований марш правих сил - "Свободи", Національного корпусу "Азов" та "Правого сектору". Згідно з повідомленнями організаторів, очікується участь 20-30 тисяч людей. Все це – впритул до роковин Майдану. Чи випадково? Яка, на вашу думку, справжня мета акції – поза тим, що анонсовано офіційно?

Думаю, організатори, дійсно, хотіли присвятити свій захід Майдану, наблизити до тих подій і дат. Та обрали - як, власне, вони й зазначили - не траурні дні, що розумно, насправді, а перенесли все на 22-е. Вони вбачають в цьому певний символізм - 22-го з країни зник Янукович.

В ніч з 22-го на 23-є.

Так-так. Думаю, вони *(організатори, - С.К.)* уважно вашу книгу *("Майдан. Нерозказана історія" - С.К .)* перечитали і зробили такий висновок. На мою думку, підхід абсолютно нормальний. Було б недоречно призначати великий політичний захід на 18-20-е.

Формулювання "масштабна акція правих сил" викликає певні застереження в суспільстві.

Такі вже акції були, зокрема 14 жовтня.

На Покрови, що є Днем українського козацтва, вони проходять традиційно, так.

Тільки тоді "Національний корпус" проводив свій марш окремо від "Свободи". Наразі вони вирішили об'єднати зусилля, але для них це, в принципі, нормальна ситуація - демонстрація організаційних спроможностей. Кількості і якості організації.

Фото: 24tv.ua

Важливі новини

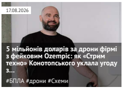

17.08.2026
5 мільйонів доларів за дрони фірмі з фейковим Ozempic: як «Стрим техно» Конотопського уклала угоду з...
#БПЛА #дрони #Схеми

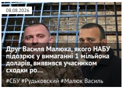

08.08.2026
Друг Василя Малюка, якого НАБУ підозрює у вимаганні 1 мільйона доларів, виявився учасником сходки ро...
#СБУ #Рудьковский #Малюк Василь

ЦЕНЗУРА
ЯК ОБІЙТИ БЛОКУВАННЯ І ЧИТАТИ НАШ САЙТ

Останні новини

По даті | По переглядам | По коментарям

21:30 Українські бізнесмени в Монако посилили охорону після замаху на Єрмолаєва
21:25 У Сумах пролунали вибухи
21:22 Микитась знову під слідством НАБУ: у чому його підозрюють та чому він досі на свободі
21:17 Лієв Шрайбер відвідав зруйнований ракетним ударом район Києва та закликав посилити ППО
21:14 У МЗС РФ вимагають від Грузії «вжити заходів» через конфлікти з росіянами
Підписуйтесь на наш канал в Telegram. Оперативно про головне
21:08 ВМС США можуть перейменувати авіаносець на честь Трампа замість героя Перл-Гарбора
21:02 Данія відмовила Німеччині у допомозі в розслідуванні підриву «Північних потоків»
20:58 На Київщині чоловік влаштував стрілянину в супермаркеті: йому загрожує до семи років ув'язнення
20:52 США запровадили санкції проти 10 осіб за фінансування «Хезболли»
20:46 Президентка Словенії заперечила зв'язки з російською розвідкою
20:43 «Просто тварі»: Зеленський відреагував на російський удар по Кривому Рогу
20:41 Росіяни вдарили по Миколаївщині: загинули четверо людей, серед них троє дітей

Чи матиме ця демонстрація продовження? В коментарях вашому виданню – «Цензор.нет» - лідери правих відмічали, що за результатами акції йтиметься про не/доцільність їх об'єднання.

Думаю, в них поки що немає чіткого плану, стратегії, як покроково все розвивати. Наразі застосовується тактика зближення: спочатку об'єднують свої акції, зближують організаційні структури, знаходять спільні погляди, формують спільну програму дій. А вже коли перші кроки будуть зроблені, тоді варто думати та говорити про об'єднання. Наскільки я чув, попередні результати і висновки з організаційних кроків, установчих - щодо об'єднання - будуть зроблені найближчим часом. Думаю, місяці за два. Принаймні, так вони говорять.

Ви вже знаєте дату найближчого з'їзду?

Ні, дати з'їзду не знаю. Кажу тільки те, що мені переказали. Є таке бачення, але бачення - це одне, а реальність - зовсім інше, особливо в українських умовах. Думаю, деякі питання постануть після проведення спільної акції, деякі - на етапі узгодження порядку денного. Звичайно, будуть якісь корективи. Тому термін в два місяці мені видається занадто оптимістичним.

Я розумію, що реалізовувати вуличну політику неможливо теоретично. Вона має проводитися виключно практично - на вулиці. Тому вони зараз подивляться один на одного: хто що зможе, хто що обіцяв, хто як себе веде, хто що говорить, а потім - з урахування цього всього - почнуть планувати.

Тобто згадана вами вулична політика - рух знизу, коли люди впливатимуть безпосередньо на рішення, які приймаються згори? Як це було за часів Майдану, вірно?

Фото: 24tv.ua

На мою думку, вулична політика - це політика прямої дії, масових акцій. Причому це не приналежність до виключно правих, націоналістичних партій. Це - нормальна реальність для кожної сучасної партії, адже будь-яка демократична партія має складатися як з парламентської, кабінетної політики, так і з вуличної. Бо партія – це інструмент управління суспільством, а не тільки державою. Партія повинна мати можливості впливати на суспільство. А довести це можна тільки тоді, коли симпатики тієї чи іншої партії виходять на вулицю для спільного вирішення якихось проблем.

Марш обійдеться без провокацій, як думаєте?

Організатори обіцяють діяти адекватно. Зокрема, про це казав Андрій Іллєнко, заступник голови "Свободи". Зіткнень ніби не планується.

Складається враження, що влада із засторогою очікує на подію, адже, як показала історія з гранатою під Верховною Радою наприкінці літа 2015 року - планувати можна одне, а виходить часом інше.

На відміну від подій 31 серпня, є відмінність в організації. Тоді "Свобода" з самого початку обрала досить істеричний підхід до самої організації акції: «Рятуйте, завтра будуть щось приймати! Всі – туди! Здають Донбас, здають Україну!». І такий емоційний підхід, як ми бачимо, на деяких людей вплинув дуже негативно. Бо одна справа - що там політики кажуть чи пишуть в фейсбуці, зовсім інша - коли люди сприймають це серйозно.

Тоді ж і вплинути на них жодним чином не можна!

Абсолютно! Вони самостійно приймають рішення. Саме так сталося минулого літа, коли хлопці вирішили, що треба рятувати країну, та кинули гранату в охорону Ради, коли депутати вже розійшлись, і засідання було закрите. Але людей про це не попередили. Вони щиро намагалися прорватися в пустий парламент.

Так само як учасники блокади залізничного сполучення з окупованими територіями минулої неділі (***19 лютого - С.К.*** **) намагалися прорватися до пустої Адміністрації президента. І це дуже нагадувало 1 грудня 2013 року - коли провокатори вели людей на штурм, чудово розуміючи, що Банкова геть пуста.**

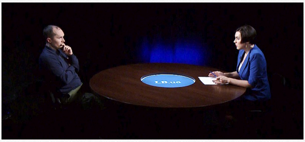

Фото: 24tv.ua

Я б так не сказав, адже цього разу (*19 лютого - С.К.*) рівень протистояння був на порядок нижчий, ніж у серпні (*2016 року - С.К.*). Оскільки тоді дійсно діяли провокатори: нападали на Нацгвардію, били її. Тут все було спокійніше. Думаю, що підхід до планування Маршу правих істотно відрізняється від подій 2015 року, він більш виважений.

Це буде політична акція?

Так. Але мені здається, що планується вона досить розумно, тому, сподіваюся, зіткнень не буде.

Хто є її кінцевими бенефіціарами? Адже зрозуміло, що це не ті люди, які виступають формальними спікерами кампанії.

Мені здається, що тут є саме інтереси керівництва партій, які прагматично оцінюють свої можливості на майбутніх виборах. Зараз всі розуміють: конкурентна боротьба в суспільстві буде серйозна, і проста критика влади ще не робить тих, хто критикує, альтернативою в очах людей. Керівники партій розуміють, що потрібно будувати структури, достатньо потужні, котрі взаємно не конкуруватимуть, не обнулятимуть одна одну.

Чи вбачаєте ви в цій історії інтереси деяких олігархів, наприклад, Ігоря Коломойського?

20:37 **Уряд припинив повноваження голови наглядової ради «Сенс Банку» Гладишенка**

20:32 Суд щодо запобіжного заходу для Мудрої продовжиться 24 серпня

20:27 Заплановані доходи держбюджету на 2026 рік не виконуються, ситуація погіршуватиметься, – Южаніна

20:21 **У Запоріжжі російський дрон атакував маршрутку**

20:15 Ексзаступниця голови ОП Ірина Мудра, яку підозрюють у легалізації 150 мільйонів гривень, засвітила гардероб на понад 80 тисяч доларів

20:13 План підготовки України до зими виконаний лише на 47%, – прем'єр Корецький

20:09 Посли ЄС зустрілися з керівниками НАБУ і САП та висловили підтримку

20:06 «Шахтар» прийматиме матчі Ліги чемпіонів на легендарному «Стемфорд Бридж» у Лондоні

20:04 Центр Києва перекриватимуть 22–25 серпня через візити іноземних делегацій

20:01 **Кількість загиблих у Кривому Розі зросла до 14 після атаки на ТЦ**

Теги новин

COVID-19 агрессия России Атака Війна Война ВСУ Вторжение Дональд Трамп Донбасс ДТП Зеленский ЗСУ Киев Київ коронавирус Коррупция Напад Росії на Україну Нападение России на Украину оккупанты окупанти Порошенко Путин Росія Россия СБУ США Украина Україна ЧП Эпидемия коронавируса

Наші опитування

Чи вірите ви, що Дональд Трамп зможе зупинити війну між Росією та Україною?

○ Так, повністю зможе
○ Частково зможе, але не відразу
○ Ні, не зможе
○ Це залежить від дій інших сторін
○ Важко відповісти

Голосувати

Показати результати опитування
Показати всі опитування на сайті

Виключати, що хтось стоїть за якоюсь партією, не можна. Але, насправді, законом не заборонено спілкування бізнесменів з якимись політиками. Я не можу сказати, що це (*причетність Коломойського - С.К.*) - можливий сценарій, я його наразі не проглядаю. Але відкидати, що різні підприємці, зокрема олігархи, можуть виходити на цих політиків (*що беруть участь у марші - С.К* .), не можна.

З іншого боку, говорити одразу про цей проект як такий, що створений олігархами,я теж не можу - така заява передчасна. Адже це навіть не проект, лише рух. Є ймовірність, що після акції вони і не об'єднаються. Що теж абсолютно нормально.

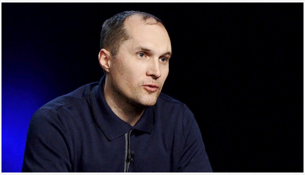

Фото: 24tv.ua

Я також спілкувалася офрекордс з лідерами правих і всі вони запевняли, що мають сподівання утворити власну групу у Верховній Раді. Незрозуміло тільки, де депутатів під це взяти.

Думаю, під утворенням групи вони навряд мають на увазі депутатську, для самостійної діяльності якості потрібні 15 чи 17 нардепів.

19.

Скоріш за все, йдеться просто про координування дій. Тобто Білецький, з нардепами від «Свободи» та ще кількома від "Правого сектора" сидітимуть поруч у залі, тож робити з цього подію не варто. Питання в тому, що для об'єднання потрібна якась програма, засади, які треба відстоювати, конструктивний порядок денний. А з тим як Андрій Білецький ходить на засідання Верховної Ради, таке об'єднання матиме виключно символічний характер.

Оскільки він на них майже не ходить.

Навіть не з'являється. Виходить, що є прагнення підняти планку - зайти у професійну політику, створити серйозне об'єднання, але професійних політиків серед організаторів немає. Це рух не професіоналів, а любителів, і кожен з них ще сам шукає самореалізації, розуміння, хто він є і що має робити. Тому чи стане це все проектом - велике питання.

Наразі ж реально говорити лише про велику акцію, де кожен подивиться, хто скільки організованих людей заведе, бо наступний етап розвитку громадянського суспільства - це взаємодія структур, а не окремих людей, котрі придумують гучні гасла - як це ще було в 2015-у - та екзальтованим натовпом вдираються до держустанов.

У правих сил наразі інший етап - вони мають провести спокійну, виважену акцію, організувати людей, а не просто скликати натовп. Взяти на себе відповідальність за них, контролювати. Це зовсім інший рівень організації, і він стане іспитом для кожної з сил.

Чи не передчасна ця робота, з огляду на те, що в країні немає передвиборчої ситуації і не відомо, коли з'явиться?

Професійна політична партія має працювати кожен день, а не відповідно до виборчої ситуації. Така ситуація може виникнути хоч завтра: хтось щось не з'ясує - сварка між «Народним фронтом» і БПП - коаліція розвалюється, всі йдуть на вибори. Нормальний, природний процес. Бо, насправді, і вони тільки вчаться - БПП з НФ - керувати державою, праві та опозиційні сили - бути опозицією і працювати в таких умовах.

Фото: 24tv.ua

«Щоб казати про ідеологічні партії, треба спочатку побудувати просто партії»

На етапі створення, багато партій претендують на роль "третіх сил". На минулих парламентських це була «Самопоміч», ще - «Свобода».

Не думаю, що зараз можна міряти все тими мірками, котрі були раніше: політична ситуація в країні змінилася докорінно після достатньо безпрецедентних для України вільних конкурентних парламентських виборів 2014 р. і ще більше - після місцевих 2015-го. Зараз вже немає концепції: одна сила – провладна, одна - позиційна. Опозиційне середовище набагато більш конкурентне. Та я б також не сказав, що є якась перша сила - ні БПП, ні НФ не ведуть партійної роботи, якісно вони доволі слабкі.

Хто таку роботу взагалі веде?

Такі вуличні акції - це і є спроба створити якусь більш організовану сучасну політичну силу. Це має бути політична сила, яка ґрунтується не на тих, хто зарахований і отримав партійний квиток, а на тих, хто бере участь в активних діях - протестних, конструктивних, у відстоюванні чогось, вимаганні. Тобто сучасна політика - це політика залучення: залучення громадянина, виборця. Якщо ти його не залучив, погляди його в будь-який момент можуть змінитися.

Людина, яка йде спільним шляхом боротьби, захисту своїх чи чужих прав – вмотивована людина, на якій можна будувати сучасну партійну структуру нового типу. Це якісно нова зміна, і іншим партіям, зокрема, тим, які при владі, потрібно на цей приклад дивитись і аналізувати, чому на свою підтримку вони організувати такі акції не можуть.

Можливо, успіх акцій, про які ви говорите, пов'язаний з ефектом новизни? Адже ідеологічних партій в Україні сьогодні немає, як і перспективи, що вони з'являться найближчим часом.

Фото: 24tv.ua

В Україні вже стало трендом думати, що для сучасної політики потрібні ідеологічні партії.

А вони не потрібні?

Звичайно, потрібні . Для того, щоб дорости до політики, яка буде ідеологічною, спочатку потрібно побудувати громадське суспільство, і ці передпартійні проекти *(мається на увазі Марш правих сил - С.К .)* якраз є спробою побудувати інститути громадянського суспільства, це ще не спроба знайти ідеологію.

Громадянське суспільство має будуватися спочатку за участі політичних сил, а потім брати участь у політиці?

Тут немає монополії. Будь-яка людина, яка щось робить в суспільстві, є частинкою громадянського суспільства. Кожен будує щось своє, закладає свої маленькі цеглинки у загальний будинок. Це мають робити і партії, і громадські активісти, і кожен з нас - у своєму під'їзді чи домі. Є багато рівнів, щаблів, і все це - один великий механізм. Чим більше громадян залучаються до якихось акцій, котрі не порушують громадській спокій і в принципі, тим радше це треба вітати.

Однак, якщо партії від початку не будуть ідеологічними, велика ймовірність: що люди просто перетікатимуть від однієї політичної сили до іншої. З'явилася нова - вони до неї. Власне, ефект новизни, про який я згадувала.

Так і відбувається. Тому що суспільство має пройти рівні розвитку. Ми їх не пройшли. У нас багато карго-культів. І один з них – це поняття «ідеологічні партії». Для того, щоб казати про ідеологічні партії, треба спочатку побудувати просто партії. От коли буде побудована партія як механізм - де є якась структура, ієрархія, статусність, цілі, завдання, яка працює як структура хоча б на маленькому рівні - для об'єднання і масштабування діяльності їй і потрібна якась ідеологічна база. Зараз ідеологія дуже проста: ми – праві, ми – націоналісти. Але що за цим стоїть? Людина, яка думає, що вона націоналіст, йде в цю партію. Але скільки таких людей?

Фото: 24tv.ua

Небагато.

Небагато, як показали останні парламентські вибори.

Рейтинг «Свободи», зокрема.

Спочатку партія має бути ефективною. І це проблема не лише «правих» сил. Це - проблема кожної партії. От з чим будуть іти на вибори БПП і «Народний фронт»?

Ні з чим. Вони взагалі не відрізняються між собою.

Де партійні структури? Я навіть не кажу про ідеологію. Де структура роботи?

Навіщо їм структура, якщо вони наразі - провладні сили? Вони ж думають, що це – навічно.

Вони повністю розчиняються у владі: захищають владні, а не партійні інтереси. І тому стоять осторонь суспільних процесів розвитку. Виявляється, що суспільство йде вперед, зростає, підіймається, а люди у владі залишаються тими, якими прийшли. Якщо людина, структура, суспільна чи політична організація не йде вгору, вона завжди йде вниз - проміжного стану немає. Або вгору, або вниз. Або еволюція, експансія, або ж регрес, падіння.

Нагадує часи Майдану, коли до людей виходили лідери тодішньої опозиції - Яценюк, Тягнибок, Кличко - та розповідали про чергові домовленості із Януковичем чи його людьми, а протестувальники їх просто освистували, не погоджуючись.

Абсолютно. Тобто в суспільстві була революційна ситуація, але політики на це не впливали. Не брали на себе відповідальність за те, чим не керують. І, в принципі, я їх розумію. З їхньої точки зору, така тактика була правильною. Вони являли собою політичне крило Майдану. Не відповідали за нього і не могли відповідати. Чому? Тому що будувати революційну структуру - безпосередньо в революційних умовах – вже запізно. Структуру треба будувати до виборів, до революції, тоді вона є дієздатна.

Що відбувається, коли це робиться під час революції, можемо бачити на еволюції того ж «Правого сектору». Сам бренд мав величезну довіру, шалену підтримку, мінімальний спротив. Але, оскільки ця структура не була насправді організацією, поряд з чесними і порядними, організованими людьми виявилось багато неорганізованих, амбітних, за амбіціями яких не стоїть нічого конкретного.

Фото: 24tv.ua

Лідерство – це не тільки особисті якості, це ще й організаційні якості, це можливість побудувати колектив. Цього не було. Тому ми і бачимо, що відійшов Ярош, той бренд, навколо якого всі і об'єднались. Зараз «Правий сектор» йде на акцію без Яроша. Ще три роки тому це видавалося б абсурдом, а наразі - реальність. Чому? Тому що в наших умовах жодна ідеологія, жодні гасла, навіть жодні лідери не можуть підмінити собою організаційної роботи.

Чи є майбутнє у «Правого сектора» без Яроша? Формально він ще з ПС залишається, але тієї ролі, що мав, вже не має.

Думаю, що в жодної з тих партій, які йдуть цей марш, немає шансів поодинці потрапити до парламенту. Не тому, що вони погані чи чимось відрізняються від тих політиків, які сидять в Раді. А тому, що права ідеологія в нас, правий ідеалістичний рух – це люди, які роблять якісь шалені акції, ходи з факелами. Вони - патріоти, відвідують усі патріотичні заходи, цікавляться і поважають українську культуру, але організаційно «страшно далекі вони від народу». А люди не хочуть, щоб їх лякали. Коли «Свобода» організовує акцію, і один з тих, хто на неї приходить, кидає гранату в Нацгвардію – це не викликає у людей бажання підтримати цю силу.

Це сталося через проблему організації? Не здатність лідерів вплинути на тих, кого привели? Чи просто разова провокація мала місце?

Я спілкувався зі свободівцями, знаю багатьох з них. Не думаю, що той вибух був організованим. Я вважаю, що то дійсно був ексцес виконавця, одного з учасників. Але виникло усе саме через екзальтацію, через те, що цей мітинг подавали як останній бій за Україну, що не відповідало дійсності. Проблема в тому, що той мітинг не був організованим якимись структурами, люди зібрались, підняли прапор - заходьте всі, хто хоче. І вони зайшли: неорганізовані люди, за якими ніхто не дивився, з ними ніхто не спілкувався, не було нормального контакту. Тому кілька з них, вирішили, що кинути гранату – значить підтримати політичні гасла, що звичайно не відповідає дійсності.

Фото: 24tv.ua

«Влада постійно себе лякає якимись держаними заколотами»

Останніми днями в Києві мають місце безпрецедентні заходи безпеки. Таких країна не знала навіть 2013-го. Чи не є це, на вашу думку, передвісником потенційного закручування гайок?

Я думаю, все, що відбувається в Києві - ці всі клітки на Майдані - свідчать про великий переляк влади та погане розуміння ситуації в суспільстві. Він виникає через те, що влада не спирається на суспільно-політичні інститути, які мають сталі зв'язки в суспільстві. Влада не є наразі лідером суспільного розвитку.

Тобто ця влада повторює помилки попередньої?

Вона повторює структурну проблему. Порівняння з попередньою владою некоректне, оскільки влада Януковича якраз чудово розуміла, що вона робить. Це було професійно організоване злочинне угрупування, яке свідомо захопило державу, розставило всюди своїх «смотрящіх» і спустошувала її для того щоб потім, в момент дефолту, передати його В.В. Путіну зі словами: «Батьку, прийми нас, ми тобі здали всю Україну, тут вже нема грошей, правда, але це - твої проблеми». То були свідомі бандити. Нинішня влада не є бандитами в тому розумінні, адже вони хочуть в цій країні залишитись - в Ростов їх вже не приймуть.

Сто відсотків.

Всі шляхи в Росію вони собі позакривали - туди вони не поїдуть, а на заході діє юстиція. Тому їм треба щось робити, щоб втриматись в Україні, є певні гальма. І те, що відбувається – це просто нерозуміння суспільної ситуації. Влада робить такі помилки постійно, вона постійно себе лякає якимись держаними заколотами.

Фото: 24tv.ua

Аналогічне відчуття. Я навіть говорила про це в останньому «Постскриптумі».

Це не відчуття, це так і є. І відбувається це через те, що керівники країни не мають суспільних структур, вони не спілкуються з тими, хто веде партійну роботу. Ані БПП, ані «Народний фронт» її не ведуть. Ведуть окремі депутати цих партій - якісну депутатську роботу, чесно, професійно, організовано, а керівництво партії і влади плутають її з партійною роботою. Розвиток партійно-суспільної, громадської структури і робота депутата - різні речі. І різниці цієї сьогодні, на жаль, мало хто не вбачає.

Що для них суспільна думка? Це навіть не думка однопартійців чи симпатиків. Для них суспільна думка – це коли Петро Олексійович уночі заходить у фейсбук і змушує себе страждати - читати коментарі про владу, про себе годинами, розбираючи пости, статуси...

Він заходить у фейсбук саме вночі, так.

Так. Як і інші керівники влади. Така ж «хвороба фейсбука» була й у міністра внутрішніх справ Авакова, й в багатьох інших політиків. Вони думають, що фейсбук – суспільна думка 40-мільйонної країни. А це далеко не так.

І друга біда полягає в тому, що вони читають - такі в них службові обов'язки - роздруківки перехоплень телефонних розмов.

Досі?

Так, досі читають. Президент же ж розставив таку кількість силовиків з прослуховуванням, що у нього слухають всі: Служба безпеки, у Служби безпеки є главк «К», потім ГУР МО, у прикордонників свій відділ, МВС заносить свої папірці.

Ну як можна пригорнути увагу керівника? Розказати, що є якийсь «заколот», хтось щось готує, щоденно ці страхи оновлюються. Щодня є якийсь новий «заколот», від якого треба рятувати керівника. Ну і, звичайно, краще за все такими розмовами лякати і тут же, в кабінеті - телефоном - їх вирішувати.

Насправді, проблема в тому, що у влади немає партійної основи, суспільно-політичної основи, яка б мала провідні позиції в країні. У них є власні рейтинги, рейтинги брендів, але немає розгалужених структур, і ці структури не будуються. Згадаймо, коли востаннє були партійні з'їзди у «Народного фронту» чи БПП?

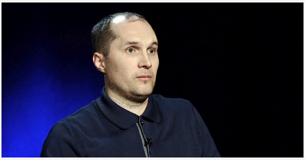

Фото: 24tv.ua

Більш як рік тому. Проблема БПП ще й у відсутності повноцінного голови партії.

А чи є це подія для суспільного життя? Ні.

«Коли ти постійно чуєш «так точно!», здається, що ситуація в країні керована»

Що має відбутися, аби влада - в обличчі БПП - схаменулася і почала пряму комунікацію з людьми на рівні партійних структур, а не своїх мажоритарників або окремих депутатів ?

Я багато років думав, що вони все ж таки зрозуміють, що мають усі важелі в суспільстві, аби легко побудувати що завгодно.

Але приходячи до влади вважають, що це навічно, і в спілкуванні з людьми вже нема потреби.

Тому що як будується в нас владна вертикаль? Підбираються не професійні люди, самостійні, здатні робити якісь проекти, а виключно лояльні. Багато з тих, кого призначали на якісь посади, розповідали одне й те саме: «Слухай, дивина! Я був на співбесіді, а мене питають тільки одне: чи буду я лояльним, чи буду підтримувати. І більше ні про що». Тому що решта вже нікому це нецікава.

З таких лояльних людей формується пул керівників, їх привчають не досаждати, не казати неприємних речей. Команду зверху спустили - і отримали відповідь «Так точно!». А коли ти постійно чуєш «так точно!», здається, що ситуація в країні керована. Потім раптом щось виникає некероване, і з цим вже ніхто нічого не може зробити.

Двадцять людей заблокувало залізничну колію (*сполучення з окупованою територією - С.К.*) - ми не можемо її розблокувати!

В мене аналогічне запитання! Де взагалі була влада, коли все тільки почалося?

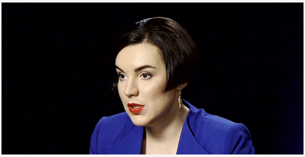

Фото: 24tv.ua

У нас тут - 40 тисяч, тут - 50, тут – 150, але ми не можемо посунути цих людей з колії!

Ага, бо там аж два народних депутати!

Два депутати і 30 громадян!

Значить, ви теж вважаєте, що влада мала б проявити більшу наполегливість в розблокуванні, адже блокада триває з 25 січня!

Влада мала не наполегливість проявити, а включити мізки ще до того, як ця ситуація виникла. Бо з'явилася вона через неврегульований статус окупованих територій, неврегульовану систему взаємовідносин з тими територіями, і всі це чудово розуміють. Ще 28 травня 2015 року за ініціативи президента Порошенка відбулася Рада національної безпеки та оборони. Вона детально дослідила це питання і видала розпорядження. За яким Президент зробив Яценюку (*прем'єру на той час - С.К.*) - а він дуже любив ним керувати - чіткі зауваження через те, що він нічого не робить, аби владнати питання окупованих територій, розробити енергетичну стратегію, щоб від Донбасу не було такої залежності. Але, як ми бачимо, коли знижується конкурентність у владі – відпадає бажання взагалі щось робити. Президент позбувся Яценюка, видихнув, поставив Гройсмана і не виконує власного ж наказу. Парадокс!

Я спочатку думав, що нинішнє керівництво країни зрозуміє необхідність побудови сучасних, передусім, політичних партій, які б були лідерами в суспільстві, які б вели за його собою. Але, на жаль, вони замість того, щоб будувати політичні партії, вибудовують піар-проекти, ведуть фейсбук-війни, залучають ботів, дискредитують блогерів, журналістів - підтримують справжні віртуальні війни.

А потім стикаються з реальністю, коли 30 людей блокують трасу – незаконно, про що всі знають – а влада нічого не може зробити. Чому? Тому що суспільство каже: «Будь ласочка, стійте! Ви ж ні хріна не робите в цій справі *(у регулюванні питання окупованих територій - С.К.*)! Навіщо ви чіпаєте людей, завдяки яким ми можемо поставити вам питання: чому ви досі не владнали проблему окупованих територій?!»

Фото: 24tv.ua

Ви підтримуєте блокаду?

Я підтримую її лише в тій частині, що тільки таким чином, на жаль, можна змусити Президента, уряд та Верховну Раду прийняти необхідні для держави рішення щодо статусу та взаємовідносин з окупованими територіями. Іншими шляхами цього зробити неможливо.

Прикро це говорити, тому що повна блокада окупованих територій, якщо раптово призупинити всі стосунки, невигідна Україні. На жаль. Але невигідна вона саме тому, що попередні три роки нічого не зроблено для того, щоб зменшити залежність від окупованого Донбасу.

Не зроблено це з лінощів, через політичну конкуренцію чи, все ж таки, зіграв свою роль бізнесовий фактор?

В керівництві держави завжди є багато щаблів. Є бізнесові стосунки, політичні, суспільно-політичні, є суспільство, інформаційне поле, силове. Тобто багато важелів, багато рівнів. Але! В даному випадку важливо зазначити, що проблеми у владі зумовлені відсутністю конкуренції.

Саме тому я підтримую посилення конкуренції – будь-які марші, акції. Не тому що я погоджуюсь з тими, хто виходить на вулицю - з їхніми лідерами, програмами, цілями, методами. А тому що, вважаю, що у владі немає щільної політичної конкуренції, без неї політичні структури ніколи не розвиватимуться. БПП та НФ ніколи не запрацюють.

Теги: Майдан Бутусов Юрий Кошкина Соня

Юлія Більченко
ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

23 лютого 2017 г., 09:44 Переглядів: 3257 Коментарі: 0

Роздрукувати Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

2013-2026 © АНТИКОР – національний антикорупційний портал

Реклама на сайті • Наші партнери

Політика конфіденційності

Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.